ΔΗΛΩΣΙΣ.

—

Ὁ προσεχὴς ἀριθμὸς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐκδοθήσεται τὴν Πέμπτην πρωΐ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

—

Ἀπὸ τοῦ προχθεσινοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι πολὺ φοβοῦνται μήπως ὁ κ. Τρικούπης τοῖς προσφέρῃ κατ' αὐτὰς καμμίαν **διάλυσιν** σακχάρεως ἐν τοῖς ψυχροῖς ὕδατος, ὅπως τοὺς γλυκάνῃ δι' ὅσας πικρίας ἀναγκάζεται νὰ τοὺς ποτίζῃ.

—

Ὁ κ. Ζαΐμης δὲν εἶναι πάντοτε εὐτυχὴς εἰς τὰς εὐφυολογίας του.

Τῆς ἄλλαις ἔλεγεν εἰς τὸν συνάδελφόν του κ. Βουλπιώτην :

— Ἀφότου ἤλθατε εἰς τὴν ἐξουσίαν, ηὗραν τὸν μπελᾶ των οἱ γαϊδάροι, ὁλοένα σᾶς γκαρίζουν, ἐπειδὴ ὑπεβάλατε καὶ αὐτοὺς εἰς φορολογίαν.

— Ὥστε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ κ. Βουλπιώτης, γαϊδάροι μᾶς ἀντιπολιτεύονται.

—

Ἦτο οἰκτρότατον τὸ θέαμα ὅπερ παρέστησεν ὁ κ. Μεσσηνέζης ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ Σαββάτου.

Ἐζήτησε νὰ διακόψῃ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν μέσῳ τῆς πράγματι θριαμβευτικῆς ῥύμης τοῦ λόγου του, διὰ νὰ τῷ εἴπῃ ὅτι τὸ Ἔθνος — δηλαδὴ ἡ Ἰώτα τοῦ Μεσσηνέζη—θὰ τὸν τιμωρήσῃ.

Φυσικῶς, Νιαγάρας συριγμῶν καὶ ποδοκροτημάτων παρέσυρε τὴν ἀτυχῆ διακοπήν του.

Ἐκ μέρους δὲ τῆς Βουλῆς ὁ ἀκράτητος Ῥάλλης τοῦ ἔδωκε δύο, τρεῖς chτεφάνους, ἀποκαλέσας αὐτὸν τρακατρουκηδὸν : *σιχαμέρον, μαριονέτταν, παράφρονα.*

Αὐτὸς δὲ ἐφύσσα ὡς φώκη, οὔφ! ἐκπέμπων ἐκ δεξιῶν, οὔφ! καὶ ἐξ ἀριστερῶν.

—

Ἐὰν διεθέτομεν γελοιογραφίαν θὰ παριστάνομεν τὸν κ. Μεσσηνέζην ἄνθρωπον—μηχανὴν, τὸν ὁποῖον κουρδίζουν ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ συντάκτης τῆς *Ἐφημερίδος* καὶ ἀφοῦ καλοκουρδίσουν **κρρρ . . . κρρρ . . . κρρρ . . .** ἐνῷ αὐτὸς αἰσθανόμενος πόνους φωνάζει : Μὰ μὲ παρακουρδίσατε, φθάνει, αὐτοὶ τοῦ δίδουν καὶ μίαν σπρωξιάν, λέγοντές του :

—Ἄϊντε τώρα, ὕπαγε εἰς τὴν Βουλὴν καὶ γίνου μανιώδης διὰ λογαριασμόν μας.

—

Τί διάβολο! ἀξίζουν ὅλα αὐτὰ δύο τρεῖς γραμμὰς εἰς τὴν *Ἐφημερίδα* τῆς ἐπαύριον, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ εἰς κἀνένα κρυφὸ μέρος αὐτὸς καὶ μόνος κρυφὰ κρυφά ;

—

— Μὰ ἐπὶ τέλους διὰ τίνος λύσεως θ' ἀποφύγετε τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν, ἠρώτα ἀντιπολιτευόμενος ὑπουργικόν;

— Διὰ . . . διὰ . . . λύσεως ἁπλουστάτης, ἥτις, ἐστὲ βέβαιοι, θὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους.

—

Ἀπὸ τὸ πυριτιδοποιεῖον μπαροῦτι μᾶς μυρίζει. Εἶναι ἐπιδημία δικῶν καὶ προσέχετε !

—

Ὅσοι ἔχουν ἀνάγκην ἀντιλοιμικῶν νὰ προμηθευθοῦν αὐτὰ ἀπὸ τὰ νέα φαρμακεῖα τοῦ Θεοδώρου. Ἀλλ' ἅμα τὰ λάβουν ὀφείλουν *νὰ καθίσουν 'σ τὸ σκαμνὶ*, διότι ἡ κίνησις βλάπτει.

—

Ἐνθυμοῦνται ἴσως οἱ ἀναγνῶσταί μας τὴν νόστιμον διακοπὴν ἣν ὁ βουλευτὴς Σύρου κ. Καράλης ἔκαμεν εἰς τὸν ἐκ Γόρτυνος συνάδελφόν του, ὅταν αὐτὸς ἔλεγεν ὅτι δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰς συνταγματικὰς θεωρίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

— Οὔτε εἶσαι ἱκανός, τῷ παρετήρησεν ὁ κ. Καράλης, προξενήσας γενικὴν εἰς τὴν βουλὴν ἱλαρότητα.

Τὴν ἐπαύριον ἡ *Πρωΐα* ἀνεδημοσίευσε τὰς λέξεις ταύτας ὡς Λόγον τοῦ κ. Καράλη μὲ μεγάλα κεφαλαῖα γράμματα, ζητοῦσα ἡ κουτσοδόντα νὰ γελάσῃ.

Εἰς τὸ ἑξῆς ὁ κ. Καράλης εἶναι ἠναγκασμένος πρῶτον νὰ ὁμιλῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας διὰ νὰ ἀρέσκῃ εἰς τὴν *Πρωΐαν* καὶ δεύτερον νὰ εἰδοποιῇ τὸ ὀλιγώτερον πρὸ 48 ὡρῶν τὸν πάτρωνά της κ. Δεληγιάννην, διὰ νὰ τοῦ ἀπαντᾷ ἐν τῇ βουλῇ καὶ ὄχι διὰ τῆς *Πρωΐας*.

—

Ἀκούοντες τὰς περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Τρικούπη, τὰς ὁποίας ἐκράτει σφιγκτὰ μυστικὰς ὁ κ. Δεληγιάννης, ἐνθυμήθημεν τοὺς στίχους τοῦ Μυσσέ :

Il n' existait alors secret ni confidence
Qui pût y résister. — Tout partait, tout roulait.

Καὶ ὁ Δεληγιάννης ὅστις τὰ ἔβλεπε τὰ μυστικά του νὰ φεύγουν !

—

Εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης ἐζήτησε νὰ κατατεθῶσιν ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν βρωμοδουλειὰν τοῦ Πυριτιδοποιείου.

Πρώτην φορὰν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς προσέβαλεν ἐπιτηδείως τὸν κ. Κουμουνδοῦρον εἰπών :

— Χωρὶς νὰ τὰ ζητήσωμεν, ἡ κυβέρνησις θὰ τὰ παρουσιάσῃ.

—

Ὁ κ. Δεληγιάννης κάθηται ἄνωθεν τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Χθὲς ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἔῤῥιψε κατὰ κεφαλῆς τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ τὰς περιφήμους **4,800** δι' ἃς ἐξηγοράσθη ἡ συνείδησις (!) τοῦ δημοσιογράφου Τανίδου.

Αὐτὸ τὸ ποσὸν τὸ ἔδωκεν ὁ κ. Δεληγιάννης ἀνταλλάξας αὐτὸ δι' ἄλλου ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπλήρωσε τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν.

—

Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι καθὰ εἶπε ὁ κ. Δεληγιάννης, ὁ κ. Κουμουνδοῦρος τοῦ ἔλεγεν ὅτι διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου πρόκειται νὰ ἐνισχυθῇ *μία βιομηχανία*.

Ποία βιομηχανία κύριε Τανίδη ;

—

Πολὺ ἀπαίσιος οἰωνὸς διὰ τὸν ὑπόδικον βουλευτὴν κ. Πετιμεζᾶν πρέπει νὰ λογισθῇ ὅτι ὁ κ. Σαρίπολος ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθωωτικῶς.

Ὁ κ. Σαρίπολος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν δικηγόρος τῶν ἀτυχῶν δικῶν.

Δὲν τοῦ ἔφθαναν δύο θύματα, ὁ Νικολόπουλος καὶ ὁ Βαλασσόπουλος, γλίχεται τώρα καὶ τρίτου, τοῦ ἀτυχοῦς Σωτήρη.

—

Ἔπρεπε κἀνεὶς νὰ ἐχρημάτισε καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου μας διὰ νὰ μὴ ἐκπλήσσῃ ἔπειτα ὅσας δήποτε καὶ ἂν ἐκδίδῃ εἰς φῶς μωρίας, ὅταν μάλιστα συμβαίνει νὰ ὦσι καὶ ἀνήθικοι.

Οὕτω δὲν ἐξεπλάγημεν ἀναγνόντες τὸ συμπέρασμα τῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Πετιμεζᾶ γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Σαριπόλου, ὅπερ κατ' ἔννοιαν λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδιώκωνται ὑπουργοὶ συλλαμβανόμενοι ὡς λῃσταί, διότι θὰ σχηματισθῇ πεποίθησις ὅτι ὅλοι οἱ πολιτευόμενοι εἶναι αμιαροὶ τόν τε νοῦν καὶ τὰς χεῖρας καὶ συλοῦντες τὰ δημόσια ὅπως ἀπὸ τούτων χρηματίζωνται.»

—

Ὁ σοφὸς ἄρα καθηγητὴς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου φρονεῖ ἴσως ὅτι πρέπει νὰ ἀναγράψωμεν ὡς ῥήτραν τοῦ συντάγματος : **οἱ ὑπουργοὶ κλέπτουν καὶ μένουν ἀκαταδίωκτοι,** μόνον καὶ μόνον ὅπως ἀποφύγωμεν τὰς δίκας τῶν ὑπουργῶν, διότι βλάπτουν τὴν ὑπόληψιν τῶν πολιτευομένων.

—

Αὐτὸ ὅμως τὸ ἀκαταδίωκτον τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ καθιερωθῇ τὸ πρῶτον εἰς τὴν περίστασιν τοῦ κ. Πετιμεζᾶ, δὲν μᾶς πείθει πολὺ ὅτι εἶναι πεπεισμένος ὁ σοφὸς τῆς Κύπρου περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ πελάτου του.

—

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου ὁ εὐφυὴς βουλευτὴς Ρ*** ἔλεγεν ὅτι οἱ δύο φρικτοὶ μονομάχοι Τρικούπης καὶ Κουμουνδοῦρος ἔλαβον ἀμοιβαίαν στάσιν ὡς ζενὶθ ὁ εἷς καὶ ναδὶρ ὁ ἄλλος.

Εἰκὼν σχοινοβατῶν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν στέκει διόλου καλά.

—

Ἐπὶ τέλους εὑρέθη εἷς πανηγυριστὴς τοῦ ἰταλικοῦ θιάσου, ἀλλὰ . . . . εἰς τὸν *Τηλέγραφον*, ὅστις ἅμα σ' ἐπαινέσῃ πρέπει νὰ παίρνῃς τὰ ροῦχά σου καὶ νὰ φεύγῃς.

Κατὰ τὸν κριτικὸν τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ὁ τενόρος εἶναι ἀσθενὴς, καὶ διὰ τοῦτο κακοψάλλει· ἀλλ' ὅταν ἦτο σ' τὰ καλά του, τότε νὰ τὸν ἀκούατε !

Ὁ βαρύτονος πάλιν βγάζει, λέγει, φωνὰς ἀληθοῦς ὀξυφώνου· φαντασθῆτε τώρα βαρύτονον ὅστις εἶναι ἀληθινὸς ὀξύφωνος.

Ὁ δὲ *μπάσσος* δὲν εἶναι μὲν βαθύφωνος, ἀλλὰ μ' αὐτὸ τί ;

Βάστα ! λοιπὸν θέατρο !

—

— Πόλεμον, ἠρώτα εἷς, θέλει ὁ κ. Τρικούπης ἢ εἰρήνην ;

— Ὄχι, εἰρήνην.

— Ἔ ! τότε δὲν τὸν κατατάσσει ὁ κ. Βαλέττας μεταξὺ τῶν Εἰρηνοφυλάκων τοὺς ὁποίους συνιστᾷ ;

—

Προσεχῶς ἐκδίδει ὁ κ. Μηλιαρέσης Πόλκαν ἐπιγραφομένην «*Καὶ θέλετε* ch*τέφανον*, *πῶ*ch ;» ὡς καὶ ἄλλην μουσικὴν σύνθεσιν : Θὰ chὲ τιμωρήchῃ τὸ Ἔθνch», sonate pour piano-forte.

Ἀμφότερα τὰ τεμάχια ἀφιεροῦνται τῷ κ. Μεσσηνέζῃ.

—

ΑΛΛΗΛΟΓΡΟΦΙΑ.

—

Τῷ κ. Ἡλιογαβάλῳ. — Οἱ στίχοι σας εἶναι πολὺ ζολαδικοί· ὥστε ἐὰν δὲν τοὺς παρουσιάζομεν εἰς τὸ κοινὸν, πταίει ἡ γύμνωσίς των.

—

Ο ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΤΗ ΠΑΝΑΓΙΑ·

—

Τοὺς στεναγμούς μου ἄκουε, ἰδοὺ τὰ δάκρυά μου
Καὶ τὸν ἀθῶον δοῦλόν σου λυπήσου, δέσποινά μου.

—

ΚΑΛΛΙΣΤΑ

ἔκαμαν οἱ ἐργάται τυπογραφείων καὶ ἠρνήθησαν νὰ ἐργασθῶσι τὴν **Κυριακήν**.

Ἂν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι ἡ πρώτη **ἀπεργία** ἥτις γίνεται ἐν Ἀθήναις καὶ ἡμεῖς τὴν χαιρετῶμεν ὡς πρῶτον ἄνθος ἀμυγδαλῆς ἐργατικῆς ἀνοίξεως.

Πρὸ διετίας περίπου ἐκ τῶν πρώτων ἤραμεν φωνὴν ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς τῶν ἐργατῶν τῶν τυπογραφείων. Διότι ἦτο ἄδικον οἱ κατ' ἐξοχὴν ἐργάται τοῦ πνεύματος νὰ μὴ ἔχωσι σταθμὸν ἀναπαύσεως ἐν τῷ βίῳ των. Ἦτο ἄτιμον οἱ ἐργάται τοῦ τύπου, τοῦ ἔχοντος ἀναγεγραμμένην ἐν τῇ σημαίᾳ του ἐκ τῶν πρώτων τὴν **ἰσότητα,** νὰ εἶναι καταδεδικασμένοι εἰς ἀγῶνα Περιπλανωμένων Ἰουδαίων.

Ἡ ἀπεργία αὐτὴ εἶναι καὶ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν εὐεργετική. Ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον πρωΐαν δὲν θὰ ἤμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀναγινώσκωμεν τὰς ἀτελευτήτους μωρίας καὶ τὰς μωροτέρας *εἰδήσεις* ! τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων, τὰς ὁποίας ὅλας ἂν στύψῃς μισὴν δὲν ἀπαρτίζεις ἐφημερίδα.

Δυστυχῶς χθὲς δὲν ἐγλυτώσαμεν ἀπὸ δύο.

Ἐλπίζομεν τὴν προσεχῆ Δευτέραν νὰ ἑορτάσωμεν τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν μας.

Ἀμήν.

—

ΤΡΕΛΛΑΙΝΕΙ !

—

Ὅλοι τὴν λένε Π α ν α γ ι ὰ
Στὴν ἐμορφιὰ, στὴν καλωσύνη,
Σ ὅλαις ταὶς χάρες τὴν Μαρία . . .
Μόνον ἀντὶ καθὼς ἐκείνη
Κάθε τρελλὸ νὰ φρονιμαίνῃ,
Αὐτή.... καὶ γνωστικοὺς τ ρ ε λ λ α ί ν ε ι !

Ἀράχνη.